

ע"פ 8608/21 – עופר אטיאס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 21/8608

לפני:
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: עופר אטיאס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחויז בירושלים
(כב' השופט א' רובין) בת"פ 3094-09-21 מיום
28.11.2021

תאריך הישיבה: ב' באיר התשפ"ב (3.5.2022)

בשם המערער: עו"ד איתן בר עוז; עו"ד מיכל ילבסקי

בשם המשיבה: עו"ד נועה עזרא רחמני

פסק דין
המערער הורשע בביצוע שתי עבירות הצתה והושטו עליו – בגדיר הסדר טיעון "סגור" – 25 חודשים מאסר בפועל
וכן מאסר על תנאי כמפורט בגזר הדין.

הערעור שלפנינו מכoon לגזר הדין.

לטענת בא כוחו המלומד הנוכחי (שמיציג אותו חלף הסניגור שייצגו בערכאה קמא) ביום הדיון נטל המערער
תרופה אשר השפיעה על רצונו החופשי ויש לאפשר לו לחזור מהסתמתו לעונשה שהוצגה לפני בית המשפט המחויז.
לגוף הערעור נתען כי יש להתערב ברמת העונשה בשל סטייה לחומרה מרמת העונשה הרואה.
עמוד 1

המדינה מצדה טוענת כי אין תשתיות שתאפשר להתרע לערער לחזר מההסכמה הדינונית, וכי גם לגופם של דברים הענישה הולמת.

שקלנו את טענות הצדדים.

הערעור, במקורו, הוגש על ידי המערער בשלב שבו לא נטען כי היה תחת השפעת ה cedar.

בערעורו הסביר הוא כי הוצג לו מתחם ענישה שנע בין 15 ל-30 חודשים, וכי סבר שהעונש שהוצע הוא באמצעות המתחם. לטענתו היה מקום לגזר עליון כ- 22.5 חודשים מס' חלף 25 חודשים שנגזרו עליון.

לאחר ש שקלנו את טעוני הצדדים, לא מצאנו עילה לקבלת הערעור. ראשית נציג כי שאלת היא אם הונחה תשתיות מספקת לאשר חזרת המערער ממסדר הטיעון האמור בהתאם לאמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה. אולם, גם אם נניח כי אלה הם פני הדברים לא מצאנו כי בהינתן רמת הענישה בפסקה שהוצאה לנו על ידי המדינה, ובשים לב לעברו המכובד של המערער, ישנה הצדקה להתרבות ערכאת הענישה ברמת הענישה שהוטלה.

הערעור נדחה אפוא.

ניתהיום, ב' בא'ירהתשפ"ב (3.5.2022).

שפט

שפט

שפט